

Nærværelse. Jeg tror, at alle ere enige om, at her bør gøres noget.

Men kommer man saa ind til Rigsarkivet og ser, hvordan der ser ud derinde, maa den Skildring, som den foregaaende Taler har givet os deraf, mane os til Enighed om at sørge for at faa gjort noget snarest muligt, og det af 2 Grunde. For det første ser man, at mange af disse gamle Sager, som opbevares der, og som have mere eller mindre Værdi — Værdi have de alle til Hobe —, i høj Grad ere udsatte for en skønne Dag at kunne gaa under ved, at der kommer Ild i de Rum, hvor de ere; sker det, vil det hele jo gaa tabt, fordi Bygningen er i høj Grad brandfarlig. Men tænker man saa paa dem, der skulle arbejde under disse Forhold, gysen man, naar man har gaaet dernede et Kvartertid eller en halv Time. Selv paa denne Tid af Aaret bliver man kold om Fødderne, man mærker, der er Træk, og saa er der en rædsom Luft. Tillige faar man en Forestilling om, hvad det vil sige at kravle op og ned ad de høje Trapper, naar Personalet skal op og tage Dokumenter ud i disse høje Rum. Og naar de saa endelig faa fat i en saadan Pakke, faar vedkommende, der tager den, Halsen fuld af Kulstøv, der er trængt ned gennem Loftet, som er af uhøylede og opløjede Fjæl. Selv om de vilde rense alle disse mange Dokumenter, vilde de 2 eller 4 Dage efter være lige besatte med Kulstøv, der kommer oppe fra Taget, som det trænger igennem ude fra. Det er uforvarsomt at lade Mennesker gaa og arbejde under saadanne Forhold, da de, som den foregaaende Taler sagde, kunne paadrage sig Sygdomme, som forkorte deres Liv.

Se, alt dette er man enig om; men naar man saa kommer til, hvad der skal gøres, begynder straks Uenigheden at træde frem. Nu glædede det mig at høre den foregaaende Taler udtale sig paa en saadan Maade, at jeg har godt Haab om, at vi skulle kunne naa at komme til et Resultat. Der blev nævnt den Plan, som den højtærede Minister gennem den Kommission, der var nedsat, har forelagt for det andet Ting. Der har været rettet ret stærke Angreb paa den højtærede Minister for denne Plan. Det forekommer mig at være i allerhøjeste Grad uberettiget; thi Ministeren har her kun fulgt, hvad Rigsdagen i sin Tid mere eller mindre stærkt har gjort Fordring paa, at der fra Rigsdagsgaarden skulde være en Aabning til den store, firkantede Plads, der begrænses af Provianthuset, det ny kongelige Bibliotek,

Tøjhuset og det gamle kongelige Bibliotek. Nu er Folketinget imidlertid kommet til et andet Resultat, nemlig, at det vil nøjes med en mindre Gennembrydning, og saa vidt jeg forstod den foregaaende Taler, kunde ogsaa han lade sig nøje hermed, forudsat at der blev taget tilstrækkeligt Hensyn i kunstnerisk Henseende. Ja, jeg vil ingenlunde komme ind paa at diskutere med nogen som helst om, hvad der kunstnerisk er rigtigt eller ikke. Jeg vil gerne være med til, naar vi gaa til denne Ordning, at arbejde paa, at denne Bygning faar et saadant Ydre, at man maa sige, at den ikke skammer sine Omgivelser, og i Særdeleshed ikke staar som et Skræmsel overfor det ny Slot, der bliver opført; men om det skal være den ene Form eller den anden Form i ydre Henseende, det maa man jo se at forhandle sig til Rette om. Det forekommer mig, at den Skitse, der medfølger Folketingets Betænkninger, tager sig rigtig køn ud. Der er maaske andre, der sige, at det er en meget uskøn Bygning, og at den ikke vil komme til at harmonere med det øvrige, men naar det blot er det ydre, det drejer sig om, maa man dog sagtens kunne finde en Udvej, og naar man, som den foregaaende Taler pegede paa, fik fat i de rette Mænd, som kunde give deres Besyv med, saa kunde man vel ogsaa falde til Ro i saa Henseende. Det, der for mig er Hovedsagen, er for det første, at man faar en Udvidelse af Regeringskontorerne, og dernæst, at man faar en Forandring af Arkivforholdene, som ere rent miserable, og det vilde kunne lade sig gøre i den gamle Biblioteksbygning, naar man river alt Træværket foroven og indvendig ned og saa indretter Bygningen efter Tidens Fordringer paa en saadan Maade, at den svarer til Hensigten. Ydermere i denne Bygning repræsentere en Kapital af 70,000 Kr., og det er jo i vore pengeknappe Tider værd at regne med. Jeg har forhørt mig om denne Bygning og har faaet den bestemte Besked, at der kan indrettes fuldkommen tidssvarende og fuldkommen sikre Rum for de Værdier, den skal indeholde, og det er for mig Hovedsagen. Det ydre ville vi nok være i Stand til at komme til Rette om. Naar man faar en Gennembrydning af den gamle Biblioteksbygning ind til den firkantede Plads, jeg nævnte før, og man faar raseret de grimme Bygninger, der ligge derinde — thi saa megen Skønhedssans har jeg dog; at jeg kan se, at det ikke er noget skönt, som rummes indenfor disse fire Længer —, og faar Pladsen omlagt, bliver der